

Науковці мають забезпечити всебічне дослідження проблематики шляхів удосконалення територіального устрою країни з використанням досвіду перш за все європейських унітарних держав. Тому необхідно проведення науково-теоретичного дослідження низки аспектів даної проблеми. Проведення будь-якої реформи передбачає здійснення підготовчих і організаційних заходів для її втілення. До заходів організаційного характеру належить перш за все визначення основних завдань, пріоритетів та напрямів реформи. Це допоможе нам сформулювати уявлення про сутність реформи.

Адміністративна відповідальність працівників міліції у сфері реформування ОВС

Герасимчук В.Ю. - студент навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: старший викладач кафедри загально-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ - **Жаріков О.Ю.**

Сьогодні адміністративна відповідальність, без сумніву, є найпоширенішим видом юридичної відповідальності в правовій системі України і одним із найбільш дієвих правових інструментів у боротьбі з наймасовішими протиправними діями, якими є адміністративні проступки.

Проаналізувавши дефініції адміністративної відповідальності, викладені науковцями-адміністративістами, можна стверджувати, що адміністративна відповідальність міліції, як вид юридичної відповідальності - це застосування до працівника міліції за порушення ним своїх службових обов'язків, що визнаються законами адміністративними правопорушеннями, адміністративних стягнень, що тягнуть для нього обтяжливі наслідки майнового, морального, особистісного чи іншого характеру і накладаються уповноваженими на те органами чи посадовими особами на підставах і у порядку, встановлених нормами адміністративного права.[3]

Проаналізувавши перелік діянь, що визнаються адміністративними правопорушеннями, можна зробити висновок, що єдиною групою обов'язків, які входять до адміністративно-правового статусу працівника міліції, та за вчинення яких працівник міліції підлягає адміністративній відповідальності, є обов'язки працівника міліції не вчиняти корупційні дії та інші правопорушення, пов'язані з корупцією.

Враховуючи конструкцію цього визначення, корупційним правопорушенням слід визнавати діяння, що містить ознаки корупції або в інший спосіб порушує встановлені З.У «Про запобігання корупції» вимоги та обмеження, вчинене особою, зазначеною у частині першій статті 3 цього Закону, за яке законом встановлено кримінальну, цивільно-правову чи дисциплінарну відповідальність; [1]

Особливості адміністративної відповідальності працівників органів внутрішніх справ(у тому числі міліції) визначено в ст. 15 КУпАП. Ця категорія несе відповідальність за адміністративні правопорушення за дисциплінарними статутами. Проте порушення правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху, санітарно-гігієнічних і санітарно-протиепідемічних правил і норм, правил полювання, рибальства та охорони рибних запасів, митних правил, вчинення корупційних діянь та інших правопорушень, пов'язаних із корупцією, неправомірне використання державного майна, невжиття заходів щодо окремої ухвали суду чи окремої постанови судді, щодо подання органу дізнання, слідчого або простесту, припису чи подання прокурора, ухилення від виконання законних вимог прокурора, порушення законодавства про державну таємницю ці особи несуть адміністративну відповідальність на загальних підставах. Також до зазначених осіб не може бути застосовано виправні роботи й адміністративних арешт.[4]

На сьогодні питання адміністративної відповідальності працівників органів внутрішніх справ залишається проблемним і потребує реформування. Законопроект з цього питання пропонує такі основні зміни:

1) Деякі служби будуть скорочені або об'єднані, натомість кількість працівників поліції зменшиться, а зарплата поліцейських збільшиться.

2) Також після реформи в МВС обіцяють громадський контроль за поліцією, а також доступність інформації про стан та результати розгляду поданих до поліції заяв.

3) Також, реформою передбачений жорсткий контроль роботи поліцейських. Так, службові машини й навіть форма співробітників мають бути обладнані відеокамерами, буде впроваджена безготівкова система сплати штрафів, а співробітники міліції отримають ідентифікаційні жетони, за якими можна буде безпомилково визначати особу працівника МВС.

Щодо моєї позиції реформування міліції то потрібно:

1) Українську міліцію докорінно змінювати, так як вона є продовженням радянської міліції, і що їхня найголовніша функція - служити людям, а не бути інструментом примусу.

2) Український уряд має створити абсолютно новий механізм розслідування звинувачень на адресу міліції. Тому що існуючий механізм вже довів свою неспроможність розслідувати дії міліціонерів, які застосовують тортури, і навіть менші провини. Бо це дуже важливо, що міліціонер знав, що коли він порушує закон, він буде покараний.

3) Також потрібно створити окрему від міліції комісію з розгляду скарг на міліцію, яка буде забезпечувати незалежний нагляд.

4) Щодо кадрового оновлення, на мою думку потрібно звільнити працівників але тільки тих хто причетний до злочинів. Тому як звільнення усіх не дасть великих результатів, якщо не буде структури, нової системи, яка б, унеможливила безкарність за злочини.

Отже, підсумовуючи сказане, слід зазначити, що адміністративна відповідальність працівника міліції - необхідний елемент його адміністративно-правового статусу. Адміністративно-правовий статус останній набуває з моменту зарахування в кадри органів внутрішніх справ і видання наказу про призначення на посаду в міліції, тобто з моменту юридичного встановлення можливості за-стосування до нього заходів відповідальності. Без встановлення юри-дичної відповідальності за порушення адміністративно-правових обов'язків працівника міліції його статус був би юридично незабезпеченим та нетривким.

Адміністративна відповідальність встановлена законодавством про адміністративні правопорушення за невиконання та неналежне виконання працівником міліції лише деяких обов'язків, що входять до його адміністративно-правового статусу. Такими обов'язками є обов'язки щодо поведінки працівника міліції - не вчиняти корупційних діянь та інших правопорушень, пов'язаних із корупцією. Особли-вістю адміністративної відповідальності працівника міліції є її особли-ва підстава - юридичний склад корупційного діяння, або іншого пра-вопорушення, пов'язаного з корупцією. Зазначене правопорушення має і особливий об'єкт посягання - нормальну діяльність працівника міліції щодо виконання правоохоронної функції держави. Крім того, за зазначені види правопорушень працівник міліції підлягає відповідал-ності як спеціальний суб'єкт адміністративної відповідальності - осо-ба, уповноважена на виконання функцій держави.

Встановлення юридичної відповідальності за порушення пра-цівником міліції своїх службових обов'язків дозволяє встановити рі-вень урегульованості та охорони встановленого порядку діяльності працівників міліції, визначити прогалини в адміністративно-правовій регламентації діяльності зазначених суб'єктів, є необхідною передумовою забезпечення прав та обов'язків людини в процесі реалізації адміністративно-правового статусу працівника міліції.[3]

Список використаної літератури:

1. Закон України «Про запобігання корупції» - 06.06.2014 р.
2. Адміністративне право / О.І. Остапенко, З.Р. Кісіль, М.В. Ковалів, Р.В. Кісіль. - К.: Всеукраїнська асоціація видавців «Правова єдність», 2008.
3. Административная деятельность органов внутренних дел. Часть Особенная: учебник / под ред. А.П. Коренева. - М.: Московская академия МВД России; Изд-во «Щит-М», 2000.
4. КУПАП - Чинне законодавство зі змінами та доповненнями станом на 1 вересня 2014 року// - Паливода А.В
5. Інформаційне джерело: - «Слово і діло» - Народний контроль.

Загальні засади адміністративної реформи

Шелудько А.В. - студентка навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: доцент кафедри загально-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент - **Лазаренко Л.А.**

Важливим чинником виходу із трансформаційної кризи українського суспільства є створення сучасної, ефективної системи державного управління. Необхідність формування нової системи державного управління як інструменту подолання кризи в Україні до останнього часу недооцінювалась.

Нова система державного управління в Україні має бути створена шляхом проведення адміністративної реформи.

Існуюча в Україні система державного управління залишається в цілому неефективною, вона еkleктично поєднує як інститути, що дісталися у спадок від радянської доби, так і нові інститути, що сформувалися у період незалежності України. Ця система є внутрішньо суперечливою, незавершеною, громіздкою і відірваною від людей, внаслідок чого існуюче державне управління стало гальмом у проведенні соціально-економічних і політичних реформ.

Тому зміст адміністративної реформи полягає, з одного боку, у комплексній перебудові існуючої в Україні системи державного управління всіма сферами суспільного життя. З іншого - у розбудові деяких інститутів державного управління, яких Україна ще не створила як суверенна держава.

Метою адміністративної реформи є поетапне створення такої системи державного управління, що забезпечить становлення України як високорозвинутої, правової, цивілізованої європейської держави з високим рівнем життя, соціальної стабільності, культури та демократії, дозволить їй стати впливовим чинником у світі та Європі. Її метою є також формування системи державного управління, яка стане близькою до потреб і запитів людей, а головним пріоритетом її діяльності буде служіння народові, національним інтересом. Ця система державного управління буде підконтрольною народові, прозорою, побудованою на наукових принципах і ефективною. Витрати на утримання управлінського персоналу будуть адекватними фінансово-економічному стану держави.

Для досягнення мети адміністративної реформи в ході її проведення має бути розв'язано ряд завдань:

- формування ефективної організації виконавчої влади як на центральному, так і на місцевому рівнях управління;
- формування сучасної системи місцевого самоврядування;

-запровадження нової ідеології функціонування виконавчої влади і місцевого самоврядування як діяльності щодо забезпечення реалізації прав і свобод громадян,